

VLADIMIR ÍLITX ULIÀNOV

LENIN

A mitjans del segle XIX l'Imperi Rus ocupa un territori immens, situat entre Europa i Àsia. Hi ha un govern tsarista, amb la figura del Tsar com a màxim exponent i amb un estil antidemocràtic, típic de l'Antic Règim. L'Imperi està ple de problemes interns, tot i que des de l'exterior sembla que estigui molt cohesionat. L'economia russa està basada en l'agricultura i la gran majoria de la població treballa al camp en condicions miserables que sovint porten els pagesos a revoltar-se contra els grans terratinents i nobles que dominen les terres. Així, l'any 1861 el tsar Alexandre III aboleix l'esclavitud i deixa molts pagesos sense feina, cosa que els obliga a emigrar a la ciutat per treballar a les grans fàbriques que es comencen a crear aleshores.

Enmig d'una situació tant caòtica com la de l'Imperi Rus a finals del segle XIX, a Simbrsk, prop del riu Volga, neix el dia 22 d'abril de 1870 l'home que durà Rússia a una de les revolucions socials més importants de la història, Vladimir Ílitx Uliànov, Lenin. És el quart fill de la família dels Uliànov, una família amb arrels nobles i amb un bon nivell cultural, que influirà Lenin en la seva formació intel·lectual posterior. El seu pare, un inspector d'escoles amb una ment molt conservadora, topa amb les idees del seu germà gran, favorables a acabar amb la dinastia dels Romanov a Rússia. Mentre és viu el seu pare, a la casa dels Uliànov no es parla de política per evitar enfrontaments entre la família. D'altra banda, Lenin no s'entén molt bé amb el seu pare i no hi manté una relació gaire estreta, és per això que sempre busca l'afecte de la seva mare i dels germans al llarg de la seva vida.

Fins molt tard no aprèn a caminar. N'aprèn junt amb la seva germana petita Olga, d'un any i mig menys que ell. Tot i això, als 5 anys ja llegeix amb molta fluïdesa i lectures d'un nivell superior al de la seva edat. Tot i el seu alt coeficient d'intel·ligència a l'escola no treu notes molt destacables i es caracteritza per ésser un alumne molt normal i passa força desaparebut.

Als 16 anys mor el seu pare i a casa seva es comença a parlar en veu alta de política i de revolucions, ja que la resta de la família no és gens conservadora. Pocs mesos més tard el seu germà gran va ser descobert per la policia mentre planejava un atemptat contra el tsar Alexandre III juntament amb altres estudiants revolucionaris. Mentre el germà era a la presó esperant la condemna a mort que li havien d'imposar, Lenin va fer els exàmens d'accés a la universitat, just tres dies abans que l'executessin. Tot i no poder dedicar-se molt als estudis per culpa de l'afer del germà, Lenin treu la màxima puntuació als exàmens, un 5 sobre 5. Al moment en què executen al germà, Lenin deixa de creure en la religió, que fins el moment havia cregut. A més a més, des d'aleshores, la policia secreta comença a vigilar-lo per la Universitat per tal que no segueixi els passos del seu germà. Tot i això, dins la Universitat, Lenin es relaciona ràpidament amb grups d'estudiants revolucionaris i anarquistes. Les autoritats l'expulsen de la ciutat de Petrograd amb l'excusa d'haver promogut i participat en diverses manifestacions antitsaristes i l'envien a Sibèria 3 anys. Quan és readmès de nou a la ciutat, torna a aprovar els exàmens d'ingrés a la Universitat amb la màxima nota. Aquell mateix any comença a llegir les obres de socialistes com Marx, del qual llegeix la seva obra mestra pels comunistes i socialistes, *El Capital*, i a partir d'aquí fa la seva pròpia versió del llibre adaptant-lo a la seva Rússia natal per poder dur la revolució al seu país. Lenin mai va interessar-se per les obres d'Adam Smith ni per les altres obres d'autors de dretes i capitalistes, com tampoc escoltava els discursos d'aquests.

L'any 1894 coneix a la que poc després serà la seva dona, Nadeixda Konstantinova Krupuskaia i un any més tard comença un viatge amb la finalitat de recuperar-se d'una pulmonia per l'Europa Occidental, passant per països com Alemanya, França i Suïssa, des d'on fa força amistats i sobretot molts contactes entre els europeus amb idees marxistes. Amb ells crea diverses revistes de caire socialista i marxista, moltes clandestines, fins que entre el 20 i el 21 de desembre del mateix any és detingut mentre treballa en una d'aquestes revistes clandestines per la policia. A la presó, com que Lenin sap que les autoritats revisen el seu correu, inventa una

manera de comunicar-se amb l'exterior tot escrivint amb llet les cartes, de manera que només cremant-les parcialment es podien llegir. El deixen en llibertat pel febrer de 1897, i el 22 de juliol de 1898 es casa amb Nadeixda a través de l'Església, ja que no poden casar-se pel civil.

Davant la Revolució de 1905, ell la defensa dient: *Violència contra la violència*, i un cop aquesta acaba, i Lenin ja s'ha situat com un dels homes més poderosos del Partit a Europa, veu possibilitats de tornar a Rússia i hi torna per instal·lar-se a St. Petersburg, però no s'hi està gaire temps per problemes tant amb les autoritats russes, que ràpidament tornen a utilitzar la repressió com amb els membres bolxevics del partit, que l'obliguen a exiliar-se a Finlàndia contra la seva voluntat, i on s'estarà fins el 1917.

Amb la Primera Guerra Mundial Lenin se sent decepcionat perquè creu, erròniament, que els obrers europeus faran pinya contra el que ell considera una *guerra imperialista*. Quan veu que els socialdemòcrates s'uneixen a la guerra els agafa odi i trenca relacions amb tots ells. En tot moment es mostra molt contrari a la guerra i mentre aquesta dura, ell no canvia per res la seva postura antibèl·lica.

Al mes de febrer de 1917 comença a Rússia la revolució. Quan se n'assabenta intenta per totes les maneres poder tornar a Rússia, desesperadament, i només pot tornar-hi després de fer un pacte secret amb l'exèrcit alemany pel qual el deixen tornar en un forçat de tren blindat a canvi que promogui la revolució i enderroqui el tsar. Els alemanys creien que així tindrien Rússia a les seves mans en molt poc temps, ja que l'exèrcit estaria distret, i Lenin veia la possibilitat d'acabar amb el tsar i acabar amb la guerra quan ell fos al poder.

Un cop a Rússia, afirma: *Cal que el proletariat trobi el camí més segur per a la següent fase de la revolució, és a dir, arrebatar el poder de l'Estat de les mans del govern dels grans terratinents i dels grans capitalistes per lliurar-lo als treballadors*. És un exemple clar de que ell sabia perfectament que perquè els bolxevics arribessin al poder, primer calia una revolució burgesa, i ho manifesta clarament en les seves *Tesis d'abril*. En aquestes tesis Lenin es crea alguns enemics dins el Partit Bolxevic, però el suport dels homes forts com Trotski l'ajuden a seguir-hi al capdavant. Quan Kerenski puja al poder Lenin s'ha de tornar a amagar a Finlàndia, ja que l'acusen de col·laborar amb l'exèrcit alemany. Llavors s'afaita la seva barba per passar desaparcebut i comença a preparar el que es coneix com la Revolució d'octubre, on el Partit bolxevic pren el poder pacíficament als manxevics.

El desembre de 1917 comença les negociacions amb els alemanys per acabar amb la guerra, tot cedint molts terrenys a canvi de pau, i creant-se molts enemics. Però Lenin sap que si no obté la pau, la revolució pot acabar fracassant. L'excusa oficial que dóna és que els camperols fugen del front, i si els pagesos no volen lluitar, no val la pena seguir endavant i perden vides inútilment. Els seus camarades més propers sabien que Lenin gairebé sempre prenia bé les decisions i van confiar en ell. En el moment en què li proposen d'apujar-li el sou, però, Lenin ho rebutja perquè creu que ell és un ciutadà més i no ha de tenir privilegis que no té un altre ciutadà qualsevol.

Amb l'esclat de la guerra civil es proposa dur a terme el *Comunisme de Guerra* per poder mantenir l'exèrcit i fer-se definitivament amb el poder, i com a conseqüència, els altres partits socialistes abandonen el govern i deixen sol el partit bolxevic. En cap moment amaga al poble el desig d'aturar la guerra i acabar-la pacíficament, però davant la resposta de l'exèrcit blanc s'hi veu obligat.

El 30 d'agost de 1918 els socialistes més moderats li preparen un atemptat del qual surt mal ferit del muscle esquerre, però es recupera tant aviat com pot per continuar amb la política, de la qual estava molt obsessionat. El 2 de març de 1919 inaugura el Congrés Fundacional de la Internacional Comunista, de la qual espera que la resta de països europeus comunistes imitin el rus i instiguin a la revolució comunista arreu d'Europa. Pocs anys més tard, quan veu que cada cop estan més sols, planeja la Nova Economia Política per fer front a l'aïllacionisme mundial que pateix Rússia.

L'any 1922 comença a agreujar-se el seu delicat estat de salut i pel maig pateix el primer atac de feridura, que

el mantindrà hospitalitzat força temps. Al novembre fa el seu últim discurs públic i el 22 de desembre pateix el 2n atac de feridura, que l'aparta definitivament de la política. Els següents dies 23 i 24 escriu el seu testament des del llit, on recomana que Trotski pugi al seu lloc per fer-se càrrec de Rússia, ja que considera que Stalin és massa possessiu. Se'n va a Gorki a recuperar-se de la seva mala salut, fins que el 9 de març de 1923 pateix el 3r atac. Lenin desapareix de la primera línia de la política perquè els metges li ho prohibeixen.

El 21 de gener de 1924, a les 18 hores i 50 minuts, Vladimir Ílitx Uliànov mor d'esclerosi a causa de la seva gran activitat intel·lectual. Tot i que mai va ser partidari de grans mobilitzacions socials quan no calien i era un home força discret i molt humil, el seu enterrament va ser un del més multitudinaris que hi ha hagut mai i va aplegar milers de persones al centre de Moscou.